

858 (jubilej)

III

57346

prep.

ANTON MARTIN,

po milosti božji Lavantinski škof vsim vernim
svoje ljube čede mir in vse dobro po Jezusu
Kristusu!

Spet kaj novega in pa veseliga vam imam oznaniti, preljube moje ovčice: sveti izveličanski čas, kojega bomo obhajali po dovoljenju našega sv. očeta papeža Pija IX. h večji božje časti in našim dušam v izveličanje.

Kedar se dober oče na pot podà, mu otroci srečno hojo želijo; in ko se spet srečno h domu poverne, jim po navadi česar lepega in dobrega prinese, alj po svojem premoženju kaj posebniga da, naj se z njim oveselijo ter Boga hvalijo, ki je očetu dal popotvanje srečno dokončati, in se zdravim k svojim ljubim domačim poverniti. Tudi nas vsih ljubeznivi duhovski oče Pij IX. so lansko leto popotvali, so obhodili imenitno božjo pot lauretanske Matere božje, so obiskali svoje dežele in več sosednih krajev Laških deržav, pogledat kako se jih vernim otrokam godí, jih oveselit in pozvedet, česar jim je potreba.

Srečno so se zopet v svoje poglavitno mesto Rim povernili, poklicali 25. kimovca (septembra) kardinale, svoje naj bližji prijatele in pomagavce, jim naznanili, kaj so dobrega skusili, pa tudi slabega najšli, jih opomnili, naj Boga hvalijo za tolike dobrote in tolaženja, ki so jih imeli, pa tudi prosijo Očeta vsega usmiljenja, naj vernim dodeli bolj živo vero, edinost in pa obilnej delavne keršanske ljubezni, koje ljudem po svéti naj več pomankuje. Naj bi hvala božja obilna bila, in obéna molitev več premogla, so se obrnili sveti oče Pij IX. na vso katoliško cerkev, ter so povabili vse svoje verne otroke, naj z njim veselo Boga hvalijo in priserčno molijo za vse narode, za njih duhovske in deželske gosposke, naj jim da duha prave ljubezni in žive vere, naj bi se povernili vsi, ki po cesti zmot in hudobij tavajo, na stezo resnice in pravice, na pravo pot večniga zveličanja.

Pa kaj bo veselje naše, ako nas Bog ni vesel! Kaj pomaga naša molitev, ako nismo v gnadi božji, dokler smo grešniki, božji sovražniki, in se nas angeli ne veselijo, ki nosijo molitve naše pred božje obličje! — Odperli so torej sveti oče Pij IX. zaklade nebeških darov, popolnoma odpustkov, kakor o svetem letu, in naročili vsim škofam katoliške cerkve, naj odločijo, kakor za dobro spoznajo, v svoji škofiji sveti čas, do konca tekočega leta, v kojem verni dosežejo lahko, če le hočejo, vse milosti in dobrote svetiga leta, se z Bogam spravijo in zadoštijo božji pravici, ki noče smerti grešnika, timveč ga neprenehoma vabi in kliče, naj se prav spokorí in živí srečno in veselo.

Te sveti čas hočemo tudi mi hvaležno obhajati, preljube moje ovčice, in ne zamuditi svetih dni, ki se nam ponudijo, poskerbeti za božjo čast, za povišanje svete katol. cerkve, in za izveličanje svoje; saj ne vemo, ali še kdaj včakamo svetega leta. Začeli bomo te svete dni obhajati prvo adventno nedelo (28. listopada), in jih bomo dokončali na dan rojstva Jezusovega (25. grudna) zvečer. V saboto zvečer pred prvo adventno nedelo (27. listopada) bodo pred večno lučjo pol ure pri vsih cerkvah zvonovi oznanili, de se sveti dnevi odpustkov začnó; v nedelo potem bo pri prvem opravilu presv. rešnje Telo izpostavljeno, kakor vsako nedelo in zapovedan praznik tega sv. časa. Po vsaki farni maši se bojo ves te čas opravljale molitve za sveto cerkev, za svetiga očeta papeža, za svetlega cesarja, za poedinenje ločenih kristjanov, ki niso naše vere, in za sploh potrebe keršanstva, pa po .5 očenašev in češenasmarij, pa apostolska vera se molilo bo.

Kdor želi odpustke tih svetih dni prijeti, ima: 1. Zakramenta svete pokore in presvetega rešnega Telesa v tem času vredno prejeti. 2. Svojo farno ali kako drugo cerkev k temu odkazano trikrat posebej obiskati, in v cerkvi 5 očenašev in češenasimarij pa apostolsko vero v namen svetega očeta Papeža moliti. Naj bolje bo, ako se cerkev v procesji obiše, in se sklenejo z tim tudi navadne molitve za odpustke, prošnje za povišanje svete cerkve, za brambo svetiga rimskega sedeža, za spreobernenje nevernikov, krivovercov in vsih grešnikov, za mir in edinost med kersanskimi poglavarji, za blagor ljube domovine, za ohrambo in blagost našega ljubljeniga svitliga cesarja, naj bi vladali dolgo in srečno, pa tudi za vse duhovske in deželske predpostavlene, naj jih Bog v dobrem poterdi. 3. Enkrat se je v tem svetim časi positi, tako de se mesá zderži in le enkrat te dan nasiti. 4. Ubogim, alj pa za božjo čast in razširanje sv. vere se v tem časi po premoženji kak poseben dar ubogaima naj podeli. Na sveti (božični) dan se bo pri večernicah zahvalna pesem zapela, in na večer bodo zvoni ravno tako pol ure pred večno lučjo konec svetega časa zapeli.

Naj bi se obhajal sveti čas Bogu v čast in v izveličanje naše, priporočim vsim kersanskim kerčmarjem (ošterjem in likebam), naj ne dajo v svojih hišah in gostivnicah o tih svetih dneih pijančevati, trušati in razsajati pivcam. Prosim gospodarje in gospodinje v imenu Jezusa, naj varjejo svojo družino, otroke, hlapce in dekile, de ne bodo kleli, klafali ali pa po noči okolj pohajali, vriskali in vlačugarili, kar je veliko žalenje božje. Ako je mogoče, naj sleherni oče ali mati vsak večer teh svetih dni svet Roženkranc, alj saj eden odstavek (eno skrivnost) z svojimi odmoli in poskerbi, de vsi, kakor bo od dušnih pastirjev še posebej oznanjeno, se prav vredno spovejo in presv. rešnje Telo prejmejo. Tako bomo te svete dni sveto obhajali, de bodo vesele zemlja in nebesa, in de nam veselja našega nihče odvzel ne bo.

Pri sv. Andreju na sv. Šimona 1858.

Anton Martin,

Lavantinski škof.

